

[Handelsministeren.]

perioden er udløbet, bør effektivisere denne lovgivning. Den virksomhed, der her drives, må ses som et enkelt omend ikke uvigtigt led i regeringens bestræbelser for at op-hjælpe de industrielt mindre udviklede dele af landet. Der er en forbindelse mellem egnsudviklingsarbejdet og planerne om havnen ved Hanstholm og havnen på Rømø. Ved fordelingen af skolerne til videre ud-dannelse o. lign. vil man søge så langt gør-ligt at drage de tyndt befolkede dele ind, således at disse egne befolkning kan få rimelig andel i de offentlige skoler. Alt sam-men er det et led i bestræbelserne for på rimelig måde at gøre forskellene mellem landets forskellige dele mindre, end de er i dag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Lorentzen): Jeg kan ikke andet end føle mig beæret af, at den højtærede handelsminister har givet en så bred redegørelse og et sådant forsvar for egnsudviklingsloven, set fra ministerens standpunkt. Alene det, at den højtærede handelsminister forsvarer loven på så bredt et grundlag, kunne tyde på, at den højtærede handelsminister i sit sind dog har en smule betænkelighed ved, om denne lov er rigtig.

Ja, så siger den højtærede handelsmini-ster, at der ikke har været tab på de 30 mill. kr. Nej, højtærede handelsminister, det argument gælder ikke her, at man ikke har haft tab, efter at man for måske et år siden har lånt folk penge. Så ringe har de vel heller ikke været, de foretagender, man har støttet, at der ikke nok kan præ-steres nogle afdrag. Det er man måske ikke engang begyndt på endnu. Nej, skal vi konstatere tab, bliver vi nødt til at vente nogen tid endnu. I øvrigt havde det slet ikke været min hensigt at komme med mange argumenter for og imod, for det gjorde vi ret grundigt for 1 år siden, men jeg må indrømme, at jeg går lidt bredere til værks, end jeg egentlig havde tænkt mig, på grund af den højtærede handels-ministers redegørelse.

Jeg tror ikke på væksten af den industri-mands virksomhed, der ved, hvornår han skal søge vejledning hos ministeriets em-bedsmænd eller hos andre. Den mand, der duer i industrien, behøver ikke at søge

hjælp hverken hos den ene eller den anden. Han spørger sig til rette, når der er ting, han vil vide. Han ved godt, hvor han vil spørge, men hverken handelsministeriet eller egnsud-viklingsrådet er sådan en slags konversati-onsleksikon, som man bare kan slå op i og få sikkert svar hos.

Nej, han er helt anderledes, den mand, men naturligvis henvender han sig til handelsministeriet eller egnsudviklings-rådet, hvis han vil have penge, det er da klart. Når der findes sådan en institution, frister det mange mennesker, der ellers ikke ville have behov for at søge statens støtte. Så kommer de, uanset hvilken partifarve de har, fordi det er nemmest at få stats-støtten; så er de da sikre på, at bankerne ikke siger nej. Jeg er bange for, at man på denne måde meget ofte vil komme til at fremelske industrier med ledere, der over-hovedet ikke er egnede til, når konjunktur-erne går ned, at opretholde en bærende industri.

Hvis man ser på industriudviklingen igennem årene — og jeg er så gammel, at jeg kan huske tiden omkring den første verdenskrig, da den ene industri krakkede efter den anden — vil man se, at den indu-stri, der har bæreevne, er den, der begynder småt og arbejder sig op, efterhånden som den har opsparet reserver. Den har skabt tillid i befolkningen, således at den ad de almindelige kanaler kan låne penge. Derfor tror jeg, den højtærede handelsminister ser helt forkert på problemet. Jeg tvivler slet ikke om, at den højtærede handelsmini-ster gerne vil være en økonomisk mand, og at den højtærede handelsministers råd-givere vil gå forsigtigt til værks; det har jeg egentlig aldrig tvivlet om. Det, jeg har sagt, er, at egnsudviklingsloven kan bruges til at socialisere; måske ikke i den højtærede handelsministers hånd; men hvis finans-udvalgets flertal er for statsfinansiering og ministerens sind er for det, indeholder loven muligheder for, at man i stedet for 50 mill. kr., som man nu har kunnet få for hvert af de to år, der er gået, kan få 1 000 mill. kr., hvis der er penge nok i statskassen. Det er dér, faren ligger. Vi må heller ikke glemme, at der er andre farer. Det kan være, man kommer til at støtte en industri; der i vir-keligheden er død, og derved skader kon-kurrerende foretagender. Jeg tror slet ikke